

F-6-601

24.

Rok sv. Pavla

E rozpráhne ruce: Bratře Jáko-
be, buď vítán! Tolik jsi mi
chyběl! Raduji se, že se opět
setkáváme!

V: *Ezau a Jákob se obejmou.
Jákob představí svému bratrovi
svou rodinu a vypráví mu
o svém životě.
Večer se koná velká slavnost
na počest setkání a usmíření
obou bratrů.*

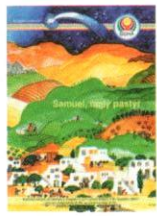
Slavnost smíření
I vy můžete na závěr
představení uspořádat
hostinu: prostřete stůl,
přineste talíře a ubrusky,
a můžete také hodovat
- např. jablka, ořechy,
rozinky...
Jestli máte chuť, můžete
si také zazpívat.

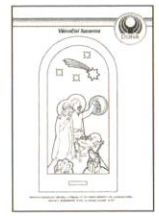
Redakce DUHY nabízí:

**Vánoční sen
zvířátek**
2007/08
Barevný karton A4,
40 str., 10 Kč

**Samuel,
malý pastýř**
2006/07
Barevný karton A4,
28 str., 7 Kč

Vánoční lucerna
2006/07
Slabá křída, černý
tisk (k vymalování),
A5, 32 str., 5 Kč

**Betlém
je mezi námi**
2005/06
Barevný karton
A4, 32 str., 7 Kč

Jákob a Ezau
Bratři se usmířují

Ezau a Jákob

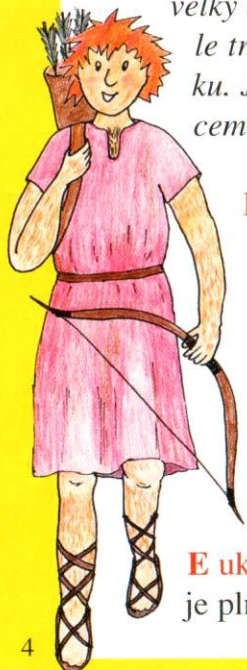
Příběh jako divadlo

Tento příběh můžete zpracovat ve své třídě nebo s kamarády. Rozdělte se na dvě skupiny - jedna bude hrát Ezaua, druhá Jákoba.

Budete potřebovat ještě vypravěče, nejlepší bude někdo starší, třeba paní učitelka, katechetka nebo babička. Jistě vám pomůže také připravit scénu nebo dokonce kostýmy.

Dva různí bratři

Vypravěč (V): To je Ezau, dvojče Jákoba. Narodil se o několik vteřin dříve než jeho bratr, takže je starší. Je také velký a silný, volné chvíle tráví nejraději venku. Je vášnivým lovcem. Lov je tak skvělý!

Ezauova skupina

(E) nahlas: Ano, lov je tak skvělý!

E dupe nohama:

V lese se mohu vybouřit, vyběhat, mohu lovit!

E ukazuje jizvy: V lese je plno divokých zvířat.

V: Ezau občas uloví zvěřinu svému otci Izákovi - má rád dobrou pečení. Ezau je oblíbencem svého otce Izáka.

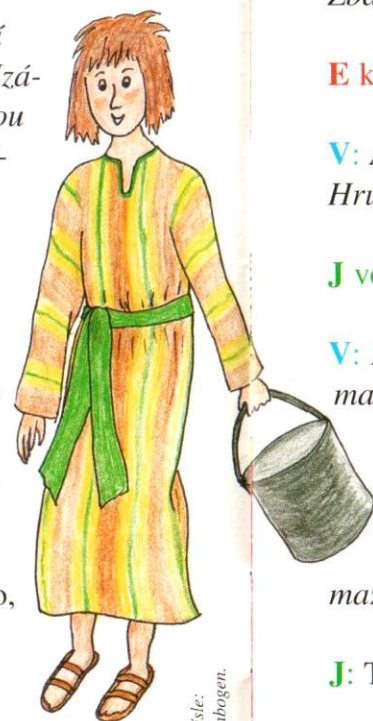
V: Jákob, mladší bratr, je úplně jiný. Nejraději se zdržuje doma, u své matky. Tady je to nejlepší...

Jákobova skupina

(J) polohlasem: Ano, tady je to nejlepší...

J zvedne ruce

v obraně nad hlavu: V našem stanu se nemusím ničeho bát.

Ilustrace v tomto čísle:
Karin Klane, Regenbogen.

J zlehka našlapuje jako kočka: Doma žijí milá a hodná zvířata.

V: Jákob je vždycky milý a zdvořilý, pomáhá matce v kuchyni a sám umí také dobře vařit. Jákob je miláčkem své matky Rebečky.

Protože jsou oba bratři tak různí, často se hádají. Ezau na Jákoba pokřikuje: Zbabělče, zbabělče!

E křičí: Zbabělče, zbabělče!

V: A Jákob mu odpovídá: Hrubíáne, hrubiáne!

J volá: Hrubíáne, hrubiáne!

V: Ezau odpovídá: Maminčin mazánek!

E: Maminčin mazánek!

V: A Jákob na to: Tatínkův mazlíček!

J: Tatínkův mazlíček!

V: Ale než zapadne slunce, udobří se. V noci je totiž lepší mít vedle sebe přítele...

Každý z nás se tu a tam s někým pohádá. Proč se hádáte se sourozenci nebo spolužáky? Napište, kvůli čemu vznikají vaše hádky:

Nerovný obchod

V: Ale jednoho dne už to s usmířením nebylo tak jednoduché...

Ten den pracoval Ezau na poli. Když přišel domů, byl hladový. Jákob právě vařil výborné jídlo z čočky - vonělo skvěle! Ezau řekl:

E je shrbený, nastavuje ruku: Jsem unavený a mám velký hlad, dej mi trochu!

V: Ale Jákob už dlouho čekal

na nějakou vhodnou příležitost. Věděl, že Ezau je starší, takže po smrti jejich otce Izáka všechno zdědí on - všechna stáda a stany, všechna majetka. A to Jákob nechtěl. Rekl tedy Ezauovi:

J se spokojeně olízne: To jídlo je opravdu vynikající.

J napřáhne dlaň: A co mi za něj dáš?

V: Ezauovi je všechno jedno. Má skutečně velký hlad. Ptá se svého bratra:

E: A co bys chtěl?

V: Jákob ukáže na Ezaua a říká:

J ukazuje prstem na bratra: Dej mi své právo prvorozeného!

V: Tak, tak. Jákob chce získat právo prvorozeného, aby mohl po otcově smrti všechno zdědit sám.

Snad Ezau nepřistoupí na tak nevýhodný obchod! Za talíř čočky by měl přijít o své dědic-
ké právo?!

Ale Ezau říká:

E: Souhlasím, ať je po tvém!

V: Ezauovi je teď všechno jedno, nemyslí na nic jiného, než jak utišit svůj hlad. Ale Jákob chce, ať bratr nejdřív přísahá, pak se na Ezauův slib bude moci spolehnout. A Ezau skutečně přísahá:

E zvedne pravou ruku k přísaze: Přisahám, že ti přenechám své právo prvorozeného a otcovské požehnání.

V: A tak Ezau vyměnil své dědic-
ké právo za talíř čočky...

Když se najedl a uvědomil si, co udělal, zalitoval toho. Byl to pro něj skutečně hodně špatný obchod. Ale teď už s tím nemohl nic dělat. Od toho dne se svému dvojčeti Jákobovi vyhýbal a mluvil s ním, jen když to bylo nutné...

Velký podvod

V: Jednoho dne ale Jákob připravil na svého bratra velký podvod. Bylo to takhle: V jejich zemi bylo tradicí, že otec před svou smrtí udělil otcovské požehnání nejstaršímu synovi. Tím požehnáním ho ustanovil svým dědicem a nejstarší syn se stal také hlavou širší rodiny nebo rodu či kmene. A jako takový vládl svým bratrům a sestrám. Jednoho dne se Izák necítil dobře. Myslel si, že už brzy zemře a tak zavolal Ezaua, svého nejstaršího syna, do svého stanu. Rekl mu: „Jdi a ještě naposledy pro mě ulov mladou srnu a připrav mi pečení. Pak ti udělím své otcovské požehnání.“ Ezau se zarmoutil nad tím, že jeho otec umírá. Ale vzal luk a šípy a vydal se do lesa na lov.

E pláče: Jsem velmi smutný, můj otec umírá! Ale chci ho ještě potěšit a připravím mu nejlepší pečení, jakou kdy jedl!

V: Jeho matka Rebeka a bratr Jákob slyšeli rozhovor Izáka s Ezauem. Pamatujete si přece, že Jákob skoro nikdy neodcházel dál od domova... A teď přemýšlel, jak to udělat, aby otec udělil své požehnání jemu, a ne Ezauovi. Pak by mu nepatřily jen stany a stáda - byl by také hlavou rodu! Jákob přemýšlel:

J se tváří zamyšleně: Nechci, aby se hlavou rodu stal můj bratr Ezau - je tak divoký a hrubý ke všem kolem sebe!

J se Źukne prstem do čela: Už vím, jak na to! Připravím svému otci jehněčí pečení! Jestlipak si toho všimne?

V: Jákob všechno probral se svou matkou Rebekou. Protože jeho otec Izák byl skoro slepý,

Hmatová hra

Dvěma hráčům zavažte oči. Pak vyberte jednoho z vás, který si stoupne před ně a jejich úkolem bude poznat po hmatu, kdo to je.

nebude těžké ho oklamat.
Jákov se obleče jako Ezau.

V: Protože Ezau měl hodně chlupaté ruce, Jákov si kolem nich omotal zvířecí srst. Teď se po hmatu zdály stejné jako Ezauovy ruce. Pak si Jákov oblékl Ezauovy šaty a zkoušel mluvit hlubším, Ezauovým, hlasem.

J hlubokým hlasem: Přicházím, jak sis přál, otče. Jsem Ezau.

V: Jestlipak si toho Izák všimne? Ne, nestalo se tak, převlek byl dokonalý. Izák se divil jen tomu, že Ezau ulovil srnu tak rychle... Po jídle vložil Izák své ruce na Jákovovu hlavu a řekl: „Můj milý Ezau, ať ti Bůh sešle vše, co potřebuješ, ať stráží tvé kroky. Od této chvíle ať ti slouží všichni tvoji bratři. Ať ti Bůh žehná!“ A svým požehnáním Izák učinil Jákoba svým nástupcem a dědicem. Jákov šťastně odešel do svého stanu.

J šťastně spráskne ruce: Uf, Bohu díky, lest se podařila!

V: Jákov se najednou vyděsí:

J ustrašeně: Honem pryč!

V: V dáli totiž vidí přicházet Ezaua. Přes rameno má malou srnu a jde k otcově stanu.

Jákovův podvod vyšel najevo. Otec Izák je smutný a rozčilený - své požehnání udělil nesprávnému synovi! A co hůř - teď už ho nemůže odvolat, požehnání už bylo vysloveno. Ezau se velmi rozzloben. Tak moc, že křičí:

E křičí: Jestli se mi dostaneš do rukou, zabiju tě!

V: Ezau je tak rozzlobený, že by Jákoba nejráději zabil. Ale Jákov má štěstí. Jeho matka Rebeka ho včas varovala: „Jákobe, musíš rychle uprchnout, tvůj bratr Ezau je ti v patách!“

Jákov se zalekne hněvu svého bratra a utíká před ním.

dopadlo... Tak moc se dosud ještě nikdy nepohádali. Jákov teď musí žít v daleké cizině, úplně sám... Ezau se zase doma musí obejít bez Jákovovy pomoci...

Jejich rozdělení trvalo mnoho let.

Tak špatně to mezi oběma bratry

Smíření

V: Uplynulo dvacet let. Jákob žil v cizí zemi, daleko od svého bratra Ezaua. Ale díky otcovskému požehnání se mu dařilo dobře. Oženil se a měl hodně dětí. Protože pilně pracoval pro svého tchána, stal se boháčem - patřila mu velká stáda dobytka. Ale občas v noci vzpomínal na svého bratra Ezaua. Ptal se sám sebe:

J: Jak se asi daří mému bratrovi Ezauovi? Snad netrpí nouzí a nedostatkem...

V: Tyhle myšlenky vložil Jákobovi do srdce Bůh. Jako otec všech lidí si nepřejí, aby mezi bratry byly nějaké neshody. Přejí si, aby lidé žili ve svornosti. Bůh také přivedl Jákoba na jednu myšlenku:

J: Nebylo správné, že jsem Ezauovi uzmul otcovské požehnání. Jestlipak se na mě ještě zlobí...?

V: Ne, Ezau už se na svého bratra nezlobil. I jemu totiž Bůh vložil do srdce starost o bratra.

E: Co asi dělá Jákob! Má se dobře? Jak rád bych se s ním zase setkal a smířil se s ním!

V: Jákob se jednoho dne rozhodl, že svého bratra Ezaua navštíví. Sbalil zavazadla, svolal svou

rodinu a s mnoha služebníky a stády se vydal na cestu. Po dlouhé, namáhavé cestě konečně došli do Jákobovy vlasti.

Pak se doslechli, že jim jde Ezau vstříc. A opravdu - Ezau jim šel naproti se čtyřmi sty muži. Tu se Jákob polekal:

J vyděšeně: Ezau se na mě pořád zlobí?! Musím se mu omluvit a požádat ho o odpuštění!

V: Jákob tedy vybral nejlepší kusy ze svého stáda - jako dar pro Ezaua. Svému bratrovi vzkázal:

J: Bratře, odpusť mi! Přijmi ta zvířata jako dar. Měli bychom se opět usmířit...

V: Když se Ezau se svými muži přiblížil, Jákob se před ním uklonil a řekl:

J se hluboce klaní a říká: Bratře Ezaue, je mi to moc líto. Prosím, odpusť mi!

V: Ale Ezau už se na svého bratra Jákoba nezlobil. Raduje se, že se opět setkávají.